Herr President, Rotarybröder

Jag är ett offer för vår energiska programmakare, som bett mig att berätta litet om mig själv, mina intressen och det, som jag sysslar med i mitt arbete.

Helt kort skall jag försöka lämna några glimtar ur mitt liv och om min verksamhet under år som gått.

Jag föddes under dubbelörnen en januaridag år 1916, i norra svenska Österbotten i en ort, som ligger i höjd med Umeå.

Min hemkommun, som är den nordligaste svenska kommunen i Finland, är på 3 sidor omgiven av finsktalande befolkning.
Mina förfäder hade under 30 - åriga kriget utvandrat från Dalarna och bosatt sig i denna trakt.
Mitt barndomshem är en del av det s.k. " Kungahemmanet", som enligt gamla böcker omfattade en stor del av kommunen.

Min far var bonde. Han var även en erkänd byggmästare och uppförde ~~några~~ många skolbyggnader och andra allmänna byggnader.
Farfarsfar var kyrkobyggmästare.
Vår familj var stor, mor, far, 3 döttrar och 6 söner.
Samtliga syskon lever ännu.

Mitt stora intresse för böcker och studier resulterade i att jag år 1936 påbörjade mina studier vid Vasa Tekniska skola. År 1939 avlade jag min examen på såväl husbyggnads- som väg- och vattenbyggnadsavdelningen.
Jag var den första och troligen den enda i skolans historia, som avlagt examen på båda avdelningarna samtidigt.

Efter att jag endast i några månader innehaft min första tjänst, började vinterkriget i nov. 1939
Jag hade haft 3 års uppskov från militärtjänstgöring pga. studier. Det kändes vemodigt, när alla jämnåriga kamrater ryckte ut till fronten.
3 gånger anmälde jag mig som frivillig - dock utan framgång.
" Din tid kommer nog ännu ," var svaret. Så skedde det också.
Föga anade jag , när jag i januari 1940 inkallades, att det skulle dröja 5 år, innan jag blev civil igen.

Efter snabbutbildning till kanonchef och senare till vapentekniker kom jag under en kortare tid till fronten och " linjerna ".

Jag blev dock snart återkallad av sektionschefen med motivering, att de har bättre användning av mina kunskaper bakom "linjen". Direkt underställd en avdelning till högkvarteret tillhörde jag således ej något egentligt truppförband.

Efter specialutbildning i Helsingfors stod jag klar för min viktigaste uppgift under kriget.

Det gällde att snabbt motorisera det hästdragna finska artilleriet, så att pjäserna kunde kopplas direkt till lastbilar eller traktorer.
Mina ritningar på en enkel, driftsäker och effektiv vagn uppskattades av artilleriöverbefälhavaren och jag belönades med II-klass frihetsmedalj.

Under det långa kriget hann jag även tjänstgöra två år som yrkeslärare i maskinritning. Undervisningsspråket var naturligtvis finska.

Under kriget träffade jag min blivande hustru. Vi firade bröllop under krigsförhållanden och i fältuniform.

Kanske har jag dröjt för länge vid denna dystra tidsperiod.
Ni förstår mig bättre, om jag nämner, att jag vid 28 års ålder hade upplevt 3 krig.
- Jag hoppas verkligen, att det räcker för min del.

Efter kriget började min hustru och jag planera att flytta till Sverige.
De finska myndigheterna ville inte ge mig pass, då jag hade en viktig befattning för krigsskadeståndsleveransernas fullföljande till grannen i öster. - Till slut (för 3:je gången) lyckades jag ordna passfrågan.

Den 26 jan. 1946 anlände vi till Växjö, där jag lyckats ordna ett bra arbete på ett arkitektkontor.

Efter 5 - års tjänstgöring på nämnda arkitektkontor, sökte jag tjänsten som byggn.insp. i Nybro och fick den.
Min dåvarande chef kunde aldrig acceptera, att jag lämnade tjänsten hos honom för en byggn.insp. befattning i Nybro.
- Kanske hade han rätt . -
Det var egentligen inte meningen att stanna i Nybro.
Emellertid trivdes jag rätt bra med arbetet och det goda förhållandet, som då rådde bland arbetskamraterna.

Vi byggde oss ett eget hem och familjen kände sig alltmer rotad vid bygden.

Under 1960 - talet bedrev jag även konsultverksamhet, som arkitekt och konstruktör.
Det var en intressant tid.
En del av resultatet finns i Nybro.

Nämnas kan " Åhlbergs Möbler " (f.d. Möbelcenter), Bräntorps Möbelfabrik AB, Nybroåkarnas terminal, Svensk bilprovning, Nybro Cementgjuteri, småindustrier och ett 100 - tal småhus. Vidare konstruerades ett 10- tal stora varuhus åt Turitz & Co runt om i Småland.

Efter en kortare tid som tekn.ledare för Nybro Cementgjuteri AB återgick jag efter anmodan till det kommunala som fastighetsingenjör och senare som fastighetschef.

Mina viktigaste arbetsuppgifter är förlagda till bostadsbyggande och den statliga låneverksamheten inom det kom. förmedlingsorganet.
Det gäller nybyggnadsverksamhet, om- och tillbyggnader, förbättr. lån för pensionärer, bostadsanpassn.bidrag för handikapp av olika slag, energisparstöd i form av bidrag och lån, bostadsbidrag, va- bidrag och inte minst en god service till allmänheten i form av råd och upplysningar.
Att här närmare ingå på detaljbestämmelser inom mitt verksamhetsområde skulle säkert bli tröttande, ty trots bostadsmyndigheternas försök att förenkla handläggningen av bost.byggandet så är bestämmelserna och författningarna fortfarande (mycket) omfattande, vilket framgår av ~~dess~~ två (tjocka) pärmar, som är under ständig revidering.

Nämnas kan, att det årligen återkommande bostadsbyggnadsprogrammet, som utarbetas för de närmaste 5 - åren, ända sedan dess början för c:a 10 år sedan utarbetats av undertecknad.

Sammanfattningsvis kan sägas, att min anställning inom det kommunala har varit en tid med ömsom vin och ömsom vatten.
Man saknar de första 10 - 15 årens goda kontakter med arbetskamrater och myndigheter. och likaså.
- Det kanske ligger i tiden , att allting har blivit så kallt och opersonligt. -

Mina fritidsintressen genom åren har varit
- att resa och lära känna andra människor och länder,
- att få rita och konstruera hus och på senare tid
- att få använda verktygen och själv utföra de arbeten , som jag under större delen av mitt liv endast fått granska och besiktiga.

Nu ser jag främst fram emot den dag, då detta kan ske på heltid i samråd med min intresserade hustru och min övriga familj.

Tack för ordet .